

IN DIT NUMMER:

Bijdrage van:

Astrid Kleuskens

Jan Paantjens

Frank Rockx

Ad van Tetering

Roeland van Woerkom

Antoon Koevoets

Kees Groen

Piet Rossou

Interessante info

- Seutelrol
- Opvoeden
- Opening politiek jaar
- De gemeente als regisseur
- Hoe groen willen we zij in Halderberge
- Normen en waarden
- Hoe God langzaam uit Stampersgat verdween

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail:
marja.koevoets@ziggo.nl

VAN DE VOORZITTER

De afgelopen periode heeft de landelijke politiek volop in de schijnwerpers gestaan. Soms leek het wel op de volgende wedstrijd op TV, dit keer niet over dansers of zangers maar politici. Hoe scherp was je in het debat, kende je de feiten wel, en laten we dat even checken, welke kleur stropdas had je aan. De peilingen gaven de stand weer waarop vervolgens werd bepaald of je van het publiek door mocht naar de volgende ronde. Ik heb me met regelmaat geërgerd aan de wijze waarop we samen omgaan met de landelijke politieke verkiezingen. Het gaat namelijk wel om ons Nederland en onze toekomst. Dat begint wel met onszelf en ons systeem serieus te nemen.

Ook Halderberge hebben we groen gekleurd, posters gehangen, debat georganiseerd en ook het canvassen mocht niet ontbreken. Het resultaat van de verkiezingen was teleurstellend. Inmiddels is er een brief verstuurd naar Ruth Peetoom naar aanleiding van de evaluatie bij de steunfractie. Deze brief is doorgestuurd naar de landelijke evaluatiecommissie. De brief kunt u trouwens vinden op onze website, mocht u hem nog eens na willen lezen. Op 27 oktober is er weer een Landelijk CDA-congres, de evaluatiecommissie heeft haar bevindingen dan vastgelegd in een rapport.

Ook binnen het bestuur zal er nog geëvalueerd worden. Wij kijken hierbij ook naar de wijze waarop onze afdeling heeft bijgedragen aan de campagne. Op de komende algemene ledenvergadering zullen wij onze bevindingen met u delen. Op deze plaats wil ik alvast de vrijwilligers bedanken voor hun bijdrage en inzet bij het voeren van de campagne. Door er samen de schouders onder te zetten hebben we het CDA kunnen laten zien in Halderberge.

Voor ons wordt het nu van belang dat we verder gaan kijken naar de komende gemeentelijke verkiezingen. Voor dat we het weten is het namelijk maart 2014. Hoe gaan we ons presenteren, wie komen er op

de lijst, hoe gaan we campagne voeren etc. In Halderberge gaat het politieke landschap veranderen. Een aantal lokale partijen gaan samenwerken en vormen zich om tot één partij. Naar mijn mening een prima ontwikkeling om daadkrachtiger politiek te kunnen bedrijven in Halderberge. Kortom vanuit het bestuur gaan we starten met de voorbereidingen. Ook vanuit de regio Het Markiezaat wordt er gezamenlijk gesproken en gebrainstormd over de verkiezingen, zodat we ideeën en ervaringen kunnen delen en wellicht samen kunnen optrekken op bepaalde onderwerpen.

Lokaal speelt er op dit moment veel, leest u deze nieuwsbrief en blijft u vooral actief de steunfractie bezoeken. U krijgt veel achtergrond informatie en de raadsleden horen graag u mening zodat zij deze kunnen uitdragen bij het uitvoeren van hun politieke taak. Deze samenwerking is erg waardevol voor CDA Halderberge.

Tot ziens,

Astrid Kleuskens

(waarnemend) voorzitter

Sleutelrol

Wat u de laatste maanden zeker niet ontgaan zal zijn is de berichtgeving omtrent het op non-actief zetten van voormalig Halderbergs gemeentesecretaris Eric Roels. Gesteund door een eensgezinde steunfractie hebben wij als CDA-fractie ons blijvend sterk gemaakt om zijn verhaal aan de voltallige gemeenteraad mogelijk te maken. Het was overigens wel opvallend, dat zijn aangekondigde bezoek zijn schaduw al zo ver vooruit wierp.

Het vertrouwelijke dossier over de correspondentie tussen Roels en de gemeente werd met de dag dikker en ingewikkelder. Bovendien stond het bericht over twee integriteitsrapporten, die al geruime tijd geleden waren opgemaakt, plotseling in de krant. Op vrijdag 24 september 's middags om 5 uur was het dan eindelijk zover: in een indrukwekkende lange monoloog vertelde Roels over zijn ervaringen en zijn plotseling vertrek als gemeentesecretaris. Het was grotendeels ook het verhaal van de ter inzage gelegde vertrouwelijke stukken, maar als iemand dat ook eens persoonlijk toelicht maakt dat altijd nog meer indruk. Dat het hier bij moet blijven is voor ons als fractie een uitgemaakte zaak: natuurlijk moet dit een vervolg krijgen.

Daarbij is één element van groot belang: zorgvuldigheid. De simpele reden daarvoor is, dat het een serieuze en kostbare zaak betreft, die correct moet

worden afgewikkeld. Nu we als raad de ene partij (Roels) hebben gehoord vinden wij het uit oogpunt van hoor en wederhoor niet meer dan normaal, dat de andere partij is het arbeidsconflict, nl. het college inclusief de burgemeester, in dezelfde setting de gelegenheid krijgt om hun weerwoord te geven.

Dat gaat nu gebeuren op 26 oktober van 17 tot 19 uur. Ook deze bijeenkomst, waarin de collegeleden individueel worden bevestigd, zal in beslotenheid plaatsvinden. De uiteindelijke afweging moet in mijn ogen daarna weergegeven worden in een openbare raadsvergadering, waarin iedere partij zijn/haar eindconclusie kenbaar maakt. Het vertrouwen in en de geloofwaardigheid van de politiek in het algemeen en de Halderbergse politiek in het bijzonder hebben in het verleden al genoeg deuken opgelopen. Verdere schade moet voorkomen worden. Bovendien ben ik van mening, dat de burgers van onze gemeente recht hebben op verantwoording van de door hen gekozen raadsleden.

Frank Rockx

Van de redactie

In de wat latere herfsteditie van deze CDA-nieuwsbrief gaat onze fractievoorzitter in op de perikelen rondom de zaak Roels. Ons trouwe steunfractielid Piet Rossou doet daarover ook nog een flinke duit in het zakje. Onze wethouder daarentegen houdt het meer binnenshuis en laat zijn licht eens schijnen over opvoeden. Dat krijg je als je drie jongens wat groter worden.

Ad heeft al jarenlang een zwak voor het openbaar groen in Halderberge. In zijn bijdrage laat hij duidelijk zien een ander beleid voor te staan. Kees (Groen) maakt een persoonlijke analyse van de desastreuze verkiezingsuitslag. Die laat niets aan duidelijkheid te wensen over.

Thomas, ook wel Anthony Crowbars genaamd, gaat uitgebreid in op de teloorgang

van de kerk in Stampersgat. Niet zozeer het kerkbezoek, maar meer de teleurstelling, dat het gebouw voorsnog geen nieuwe toekomst krijgt gaat hem na aan het hart. Roeland tenslotte schetst in een interessant verhaal de voor- en nadelen van het op afstand zetten van allerlei gemeentelijke taken. Zeer de moeite waard, zoals trouwens deze hele herfsteditie. Veel leesplezier!

Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 6 december in te dienen .

(liefst via e-mail bij Marja.koevoets@ziggo.nl).

De redactie

Opvoeden

Er zijn nogal wat prikkelende uitspraken over kinderen en opvoeden. Vanuit mijn achtergrond als leerkracht en directeur zijn er bij mij een paar blijven hangen. Uitspraken, die je hoort van ouders of anderen, die misschien minder ervaring hebben op didactisch gebied, maar wel degelijk ervaringsdeskundigen zijn op het gebied van de opvoeding. Zo werd er vroeger, wanneer ik wel eens aangaf bepaalde dingen moeilijk te vinden bij de opvoeding van onze kinderen door ouders met ouderen kinderen gezegd: **kleine kinderen, kleine zorgen, grote kinderen, grote zorgen**. Dat leek toen allemaal weinig opbeurend gezien de vragen, waar wij zelf met onze kleine kinderen mee zaten. En je hoopte, dat wanneer ze wat ouder zouden zijn, ze dat zelf zouden kunnen. Want ik had nu juist vanuit mijn opleiding mee gekregen: **opvoeden is geleidelijk aan loslaten**. Een uitspraak die ik wel kon plaatsen vanuit het idee: Eerst kleine stapjes aan de hand, dan los... valt ie? Zo ook met fietsen; eerst met zijwieltjes, dan zonder zijwieltjes en papa er hard achter aan rennend en dan los..... valt ie?? En tegenwoordig: "Pa mag ik autosleutels, ik wil even mijn vriendinnetje naar huis brengen."

Maar ja, ook onze jongens worden zo echt grote mannen en dus geleidelijk aan loslaten en grotere zorgen; de eerste gaat op kamers. Zo moet ik me nu ook ineens druk gaan maken over een nieuwe kast, die we niet nodig hebben en over nieuwe rolgordijnen, terwijl wij over al wat hebben hangen!

Maar dat zijn bijzaken, want over het algemeen gaan ze hun eigen plan trekken en na de stevige discussie vroeger nemen ze nu hun eigen besluiten. Ook besluiten waar van je wel eens denkt: dat hebben we ze zo niet geleerd. Dat is natuurlijk ook weer wel confronterend. Want we hebben ze onze eigen DNA meegegeven en hebben door opvoeding geprobeerd er goede zaken in te stoppen, die er op enig moment dan weer uit zouden kunnen komen. De bekende pedagoog B.F. Skinner zei al dat **opvoeding datgene is wat overblijft nadat men vergeten is wat werd geleerd**. Dat zou een soort van geruststelling zijn. Van de andere kant kun je natuurlijk niet zeggen dat ze de goe-

de dingen van ons geleerd en de slechte van "hun vriendjes of school!!" Cees Buddingh zei al eens: **er zijn meer slechte ouders dan slechte kinderen!**

Het moeilijke van opvoeden is dat het echt super maatwerk is. Je weet niet direct welke genen je meegegeven hebt, maar je moet er wel direct mee aan de slag. Terwijl het ene kind toch echt meer van het een nodig heeft en het andere kind van het ander. Uiteindelijk zie je het resultaat van je opvoeding pas jaren en jaren later terug (als het te laat is?). Zoals schrijver Jan Greshof eens schreef: **Er is een leven lang voor nodig om de gevolgen van de opvoeding geheel te boven te komen**. Nu ga ik er vanuit dat dat wel mee zal vallen want we hebben 3 zalige mannen. Maar een nieuw fenomeen verschijnt aan de horizon; de verkering, de vriendinnetjes. Waar we vroeger met z'n vijven waren zijn dat er nu af en toe acht. En dan ineens zijn we weer met z'n tweeën!! Onbewust gaat meespelen dat je je vroeger zorgen maakte om die 3 mannen en nu om die 3 mannen en hun vriendinnetjes. Dus niet alleen meer "slaagt onze Peer?" maar ook "slaagt Carlijn?" en vele andere vragen en zorgen. Dus toch: **kleine kinderen, kleine.....!**

Ik heb de afgelopen jaren op het gebied van de pedagogie weer wel veel geleerd. Wat ik vroeger dacht weet ik nu wel zeker: een perfecte opvoeding bestaat net zoals perfecte mensen echt niet. Of zoals de Belgische politicus W. van Broekhoven zei: **vrouwen van vrijgezellen en kinderen van maagden zijn altijd perfect!**

Jan Paantjens

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Opening politiek jaar

Op 18 augustus was het weer zover. Een prachtige dag, zon hoog aan de hemel en allen nog gebruid van de vakantie die voor de meeste weer achter de rug was. Door het warme weer was er voor gekozen voor een korte fietsroute. Na samenkomst bij de kerk in Hoeven, zijn we via de Hoevense Beemden naar Oudenbosch gefietst. In de Hoevense Beemden hebben we even stil gestaan bij de windmolens, waarvan de funderingen gereed waren. Bij het schrijven van dit stukje, 2 maanden later, staan alle windmolens overeind.

In Oudenbosch hebben we een bezoek gebracht aan De Basiliek en het Arboretum. De Basiliek gaf ons verkoeling, en de mooie woorden van Jan Bedaf bracht ons terug in de tijd. Prachtig hoe deze man dat kan verwoorden. Een bezoek boven in de kerk was voor de meeste van ons nieuw.

Na het bezoek van de basiliek zijn we rondgeleid door het Arboretum. Prachtig hoeveel verschillende planten en bomen er te vinden zijn, en dat iedere plant zijn eigen naam en verhaal heeft. Onze gids wist dat prachtig te verwoorden.

De dag hebben we afgesloten met een heerlijke barbecue bij Kees Groen. De belangstelling was overweldigend, waarvoor ik iedereen hartelijk wil danken. Want wat zijn we uiteindelijk als politieke partij zonder een goede saamhorigheid. Daarnaast dank ik Kees en Letitia voor hun gastvrijheid en hun inzet.

Groetjes Ad van Tetering

Hoe God langzaam uit Stampersgat verdwijnt

De titel van dit artikel is geschreven met een knipoog naar het boek van schrijver Geert Mak: *Hoe God verdween uit Jorwerd*. Het is dan wel met een knipoog, maar het is wel een knipoog met een traan! De inspiratie voor mijn stuk is geboren uit irritatie en frustratie over het totale gebrek aan daadkracht van ons voltallige gemeentebestuur van Halderberge in relatie tot de leefbaarheid van de kleinste kern van Halderberge: Stampersgat. Na ruim zes jaar aan het infuus te hebben gelegen van de gemeentelijke “ziekenbroeders” waarbij we uitsluitend werden gevoed met plannen, plannen en nog eens plannen, al dan niet uitgebroed in “Giels” bedompte achterkamertjes. Inmiddels is het infuus er zonder enige vorm van verdoving uitgetrokken. In plaats van een intens gewenste tickertapeparade voor de inwoners van ons dorp werd het wéér een ongeëvenaarde deceptie. De teleurstelling en afwijzing, op meerdere terreinen, is opnieuw Stampersgats deel.

Dat de kerk als gebedsruimte gesloten moest worden, dat kan en wil ik nog begrijpen. Dat is helaas ook voor ons onontkoombaar. Maar dat men dan het alternatief om het monumentale kerkgebouw, wat de gemeente praktisch om niet in eigendom kan krijgen om er een M.F.A. in te huisvesten torpedeert, omdat men bewust uitgaat van absurde cijfers, dan slaan het college èn raad de plank volledig mis. Er werden een paar financiële konijnen uit een hoge hoed getoverd, waar illusionist Hans Klok zijn vingers bij af zou likken. Het lijkt er op dat Halderberge meer geheimen heeft dan de drie van Fatima. Of is hier door de *Drie J's* Jan A, Johan v d B en Jan v M, bewust naar laten rekenen? Je zou het haast denken! Na het uiterst succesvol optreden van dit *trio*, ze speelden de zaal “plat”, is diezelfde zaal voor verdere optredens definitief gesloten. Missie geslaagd.

Burgemeester Janssen sprak bij zijn aantreden de sympathieke woorden: *Ik las op jullie website een bericht over burger-participatie. Prima idee, daar wil ik op alle mogelijke manieren vorm aan geven. Daar wil ik voor gaan, plus goede centrumplannen!* U kent inmiddels het resultaat van het fenomeen: burgerparticipatie, en dan heb ik het nog niet eens over andere hoofdpijndossiers zoals de IDOP- gelden, Kreekweg, bouwlocatie Bus /Van Gerwen. Teleurstellend en beschamend is het. Normen en waarden zijn volledig overboord gegaan, zie de recente ontwikkelingen m.b.t. de inmiddels ex-gemeentesecretaris. Tja, het roer moest om orakelde de grote roerganger uit Hoeven! Volgens mij loopt het schip van staat nu compleet uit het roer, het schip is op drift. Volgens mij moet het roer van

de MS De Halderberge drastisch om.

Toch kan ik en wil ik de gedachte niet loslaten: onze kerk als M.F.A. Zoals inmiddels genoegzaam bekend, strijden wij op Stampersgat al meer dan dertig jaar lang voor de leefbaarheid van onze kern: Stampersgat, dorp aan de rivier. Recent heeft de pastoor, inmiddels de tiende na de oprichting van onze parochie sinds 1899, de paar parochianen die nog in Stampersgat kerken, de blijde boodschap verkondigd dat zijn schaapjes, na het sluiten van onze kerk, voortaan met een busje elders in de regio mogen kerken. Ze mogen zelf kiezen bij welke parochie zij dit wensen. Het wordt een soort *kerkenpad nieuwe stijl*. De kerk van de parochie van de Martelaren van Gorcum te Stampersgat wordt definitief gesloten. Het is een puur zakelijk besluit. Ruimte voor emoties en historisch besef is er niet of nauwelijks. Opnieuw verdwijnt een stuk leefbaarheid op Stampersgat, het zoveelste. Een monumentaal gebouw tevens religieus erfgoed wordt letterlijk en figuurlijk aan de Goden overgelaten. Rijksmonument of niet: *buiten gebruik is buiten gebruik*, aldus onze goede herder zonder kudde! Officieel heet het dan dat de kerk aan de eredienst wordt onttrokken met alle (negatieve) gevolgen van dien. Ook het canoniek recht en het recht van de parochianen om gehoord te worden werd, hoewel wat laat, netjes in de kerk aan de weinige parochianen medegedeeld! Maar desalniettemin: al het water van het riviertje de Dintel wast niet weg dat de sluiting van onze kerk meer is dan alleen het symbolisch dichttrekken van de monumentale kerkdeuren.

Het opheffen van parochies en de hiermee gepaard gaande kerksluitingen, want het blijft niet beperkt tot Stampersgat alleen, heeft een enorme impact op alle dorpsbewoners van Stampersgat en hun leefomgeving. Al langer dan een eeuw heeft Stampersgat een eigen parochie (1899). In eerste instantie met een houten noodkerk aan de Brugstraat maar enkele jaren later, mede door forse “vrije” le-

gaten van mejuffrouw Petronella van der Heijden en niet te vergeten mejuffrouw Petronella Blankers, werd de droom voor Stampersgat dan toch werkelijkheid. In 1924 bestond de parochie precies 25 jaar en exact dan wordt de huidige kerk onder de bezielende leiding van de toenmalige directeur van de suikerfabriek J.F.Vlekke op zijn huidige dominante plaats in het hart van ons dorp op 29 september 1924 geconsecreerd. En nu, op zaterdag 3 november 2012, wordt er zonder veel woorden aan vuil te maken, kil en zakelijk, de ziel uit ons dorp gerukt. Om met de woorden van Geert Mak te spreken: *Hoe God ook uit Stampersgat verdwijnt!*

Reeds meer dan een eeuw heeft Stampersgat een eigen parochie met een eigen kerk. Ook was het historisch gezien een rijke parochie met een eigen historie, een kerk, pastorie, tuin, klooster, directeurswoning, nog een pastorie, kleuterschool, jongens- en meisjesschool, een pastoor met kapelaan en niet te vergeten een pastoorsmeid: Anneke van de pastoor genaamd. Stampersgat, een plattelandsdorp pur sang, heeft er jaren voor gestreden dat de parochianen één parochie vormden met kerk die zij zelf grotendeels hebben betaald en in stand gehouden. De eerlijkheid gebiedt mij ook te zeggen, dat de directie van de suikerfabriek een cruciale rol heeft gespeeld bij het realiseren van en het in stand houden van onze kerk. De heer Vlekke en niet te vergeten directeur L.P. van Malland hebben zeer genereus en royaal de kerk, school, pastoor en kapelaan, inclusief de parochie op vele manieren de helpende hand geboden, zowel materieel als immaterieel. In de tijd dat de pastoors en kapelaans door de eigen parochianen werden onderhouden deed de suikerfabriek hier nog een schepje bovenop. Zelfs toen al was de slogan van de suikerbaronnen: *we sweeten life*. Voor de clerus op ons dorp was het echt het Rijke Roomse leven. Als voorbeeld: van de jaarlijkse slacht werd het beste stuk vlees naar de pastorie gebracht, ook al hadden de mensen zelf nauwelijks te eten. Zo ging dat in die tijd. Het heeft er alle schijn van dat het huidige bisdom en hun hulptroepen door deze emoties nauwelijks nog worden geraakt. Veel kerken worden momenteel gesloten. In de regio Zevenbergen maar liefst zeven stuks. In de regio Oudenbosch staan er ook minstens drie op de nominatie om te sluiten, nee nee niet de Basiliek! Wel met dit essentieel verschil: dat de kerk in Stampersgat een rijksmonument is en dominant het hart van ons dorp vorm geeft. De geschiedenis lijkt zich ook nu weer te herhalen, de parochies volgen (helaas) het voorbeeld van de burgerlijke gemeenten: herindeling. In het blad Kernkracht van de Vereniging van Kleine Kernen Noord Brabant staat een treffend artikel over de impact m.b.t. kerk-sluitingen op inwoners en parochianen. Met de titel: *Eigen identiteit*, schrijft Wim van Lith, voorzitter van de VKKNB: *wij als kleine kernen weten als geen an-*

der dat de eigen identiteit van een dorp een enorme binding geeft. Dorpsbewoners géven om elkaar en hebben wat voor elkaar over. Dat zit in hun genen en is tevens de drijvende kracht van een kleine gemeenschap. Buren helpen elkaar in voor en tegenspoed en de kerk of parochie was, zeker vroeger, de grote animator en inspirator voor wat betreft de leefbaarheid in een dorp. De eerlijkheid gebiedt ook te zeggen dat reeds de vorige eeuw de geschiedenis inging als de periode van de fysieke ontkerkelijking van Nederland. De kerk sluit aan bij wat we in de samenleving zien gebeuren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het aantal suikerfabrieken die in onze directe omgeving zijn gesloten. We leven in een tijd, of we dit nu leuk vinden of niet, waarin de kerkelijke meelevenheid fors tanende is. Het proces, dat vanaf de zestigerjaren van de 20ste eeuw werd ingezet, lijkt onomkeerbaar en onstuitbaar. Dit wordt naar mijn mening nog versterkt door het schandaal: seksueel misbruik binnen de katholieke kerk. Dit verwerpelijke feit, ik kan het niet voldoende benadrukken, wordt als een mokerslag ervaren binnen de katholieke kerk en ver hierbuiten. Het is een doodzonde. De terechte commotie en woede over deze praktijken heeft veel weg van een moderne Beeldenstorm inclusief de "watergeuzen". Vele voornamelijk katholieke heilige huisjes worden zonder pardon neergehaald! Dat heeft, zo leert ons de recente geschiedenis, zijn negatieve neerslag op het CDA.

Met het verdwijnen van een kerk uit een kleine kern, komt de leefbaarheid nog meer dan nu al het geval is, enorm onder druk te staan. Een kerkgebouw wat niet wordt gebruikt trekt als een magneet activiteiten aan die leiden tot overlast en verpaupering, denk maar aan de omgeving van de Laurentius kerk in Oud Gastel: een gebed zonder eind is het. Door de sociale structuur te blokkeren, zoals nu helaas gebeurt, breekt men in heel korte tijd deze behoudende structuur af en biedt niemand hiervoor een alternatief. In mijn laatste bestuursvergadering, na 12 jaar secretaris van het parochie-bestuur te zijn geweest, inclusief

eervol ontslag van de Biosschoop, stelde ik met pijn in het hart vast dat onze huidige deeltijdpastoor is verworden tot een herder zonder kudde.

Samenwerking gemeente en parochie met de kerk als M.F.A. In ons specifiek geval de kerk van Stampersgat, een Rijk monumentaal pand, komen daar nog restauratiekosten bij. Als je letterlijk en figuurlijk tegen wil en dank een bordje krijgt opgeschroefd met de tekst: Rijksmonument, betekent dit niet, zoals hier en daar wel wordt gesuggereerd, dat hierbij ook automatisch een zak geld wordt bijgeleverd. Verre van dat zelfs! Maar er zijn wel degelijk reële mogelijkheden, kijk maar om u heen, ze staan bijna dagelijks in de krant, maar dan moet je wel willen, durven en visie hebben. Er was een soort "gulden midden kerkenpad" uitgezet dat al enige tijd, vruchteloos zo blijkt nu, wordt bewandeld; het vinden van *nieuw gebruik oud gebouw*. Dit sprak wethouder Akkermans wel aan, het is mijn professie, mijn beroep, aldus de portefeuillehouder. Wat betekende deze "samenwerking" of burgerparticipatie zo u wenst in de praktijk voor Stampersgat: niets anders dan zes jaar lang praten, praten en nog eens praten. Het lijkt er op dat men niet wilt dat het een succes wordt.

Veel plannen lanceren, veel beloften zoals een Centrumplan, een Idop, een M.F.A. in de kerk en weet ik veel wat nog meer, maar het ene na het andere plan verdween in het ronde archief! Niet één politieke partij trekt zich het lot van onze parochie of dorp aan inclusief het fors teruglopend aantal inwoners aan. Niet één! Steunbetuigingen ontvangen we genoeg, zo in de trant van: ja er moet nu toch eindelijk iets gebeuren op Stampersgat, jullie verdienen het. De kerk als middelpunt van het dorp in de vorm van een M.F.A., school en dorps huis: prima plan! Of deze; in heel het gemeentehuis, op elke afdeling, wordt zeer intensief en afdeling breed over Stampersgat gesproken, we zijn er druk mee aan de slag. Of deze; wij zijn er allemaal van overtuigd dat er op Stampersgat, na 17 jaar niet bouwen nu eindelijk iets moet gebeuren en snel! Maar zoals genoegzaam bekend: hier is het bij gebleven. Tja, mijn naam is en blijft Thomas.

Eerlijk gezegd, van een dynamisch bestuur had ik meer verwacht. Misschien, na al die jaren wat naïef van mij, maar toch, het is en blijft teleurstellend. Het roer moest om riep een bestuurder uit Hoeven eens, maar die ligt nu zelf zo onder vuur dat hij het roer uit handen moest geven, en terecht! Integriteit is wel het minste wat je van een volksvertegenwoordiger mag verwachten. In 2014 zijn er weer verkiezingen met alle hierbij horende beloften. De gemeenteraad met in haar kielzog het college, of is het andersom, hielden ons jaren een worst voor: de kerk als M.F.A. een prima keuze. En dat is het

nog steeds. Helaas zijn we niet verder gekomen dan de tekentafel en vele dure adviezen. Burgerparticipatie is volgens mij veel goedkoper dan externe adviseurs, maar helaas dringt onze smeekbede niet echt door in de "vertrouwelijke onderonsjes en achterkamertjes van Halderberge. Het was financieel niet haalbaar aldus de drie J's, anders gezegd men wilde niet. Persoonlijk blijf ik er heilig van overtuigd dat men bewust ergens naar toe heeft gerekend. Wethouder Akkermans schreef op 21 juni: *Eind 2013 willen we klaar zijn met de verbouwing van de school en het MFA. We zoeken naar een verbouwing in fase zodat de kinderen niet in een ander gebouw les krijgen, maar in hun eigen schoolgebouw kunnen blijven. Scheelt ook in de kosten. In de vakanties kan dan ook flink doorgewerkt worden!*

Deze uitspraak is inmiddels achterhaald het deze was nooit reëel. Inmiddels is men driftig op zoek naar tijdelijke klaslokalen, de kosten hiervan zullen wel ergens verdwijnen in de krochten van het niet meer zo gesloten college. Dat wethouder Akkermans voor deze noodoplossing kiest, noodlokalen, dat verbaasd mij niks. Meerdere partijen hebben de wethouder bij herhaling ontraden de school te verbouwen waarbij de kinderen in de lokalen van de te verbouwen school les krijgen. Gods wegen en die van het college, inclusief de Borgesusstichting, want die speelt hierin een discutabele hoofdrol, blijken eens te meer: naar binnen gericht, ondoorgrondelijk en onvoorspelbaar.

Hoezo burgerparticipatie! Ik moest opnieuw denken aan de uitspraak van burgemeester Giel Janssen bij zijn installatie in Halderberge in het voorjaar 2011. Als ik dat nogmaals, en deze keer als voorzitter van de dorpsraad Stampersgat tot mij neem, blijkt dat van deze sympathieke woorden opnieuw geen letter terecht is gekomen. De plannen worden keer op keer naar beneden bijgesteld, in Stampersgat worden ze zelfs helemaal losgelaten. Een M.F.A. in de kerk is een utopie, ondanks een positief advies van de Dorpsraad, het parochiebestuur, de KBO en alle deelnemers aan het IDOP overleg in 2010. Burgerparticipatie in Halderberge is een karikatuur. Het verhaal over de leefbaarheid in Stampersgat is deprimerend en begint steeds meer een hoog slapstick gehalte te krijgen en geeft alleen maar ergernis. Ik ben er van overtuigd dat op Stampersgat geen behoefte meer bestaat aan dit type bestuurders. Het lijkt er op dat: leefbaarheid alleen door de inwoners van Stampersgat serieus wordt genomen. Persoonlijk heb ik, na al die jaren strijd meer behoefte aan een geestelijk verzorger die mij van de Halderbergse ziekte af kan helpen.

Thomas.

Mijn gedachten bij het CDA

Ik zal zeker niet de enige zijn die zo z'n gedachten heeft bij het CDA. Van een geoliede bestuursmachine, waarin alles op rolletjes liep, is de partij verworpen tot een haperend, vastgeroest geheel. Over de samenwerking met de PVV zal ik het niet meer hebben; daar heb ik al genoeg papier mee verdaan.

Eigenlijk is na het vertrek van Balkenende het CDA een verschrikkelijk onzekere, amateuristische club geworden, die niet verder komt dan soft geneuzel. En dat terwijl we nota bene zoveel zeer capabele mensen in huis hebben! Bij de eerste bijeenkomst voor de verkiezing van de lijsttrekker, in de Laurenskerk in Rotterdam, werd bovenstaande pijnlijk duidelijk. Allereerst waren alle camera's gericht op Jan Kees de Jager. Dodelijker kon het voor de te kiezen lijsttrekker niet zijn: hij/zij kon alleen maar lijsttrekker worden, omdat Jan Kees niet beschikbaar was. Zo begin je dus al met achterstand. Een sterkere regie had dit gemakkelijk kunnen voorkomen.

Vervolgens was de organisatie van het geheel, inclusief het geluid, zo erbarmelijk slecht, dat ik met kromme tenen de bijeenkomst heb zitten beleven, samen met honderden toegewijde CDA-ers, waaronder 4 andere Halderbergse CDA-ers. Hoe bestaat het dat je een bijeenkomst zo slecht regelt, terwijl je weet dat de godganse natie op je zit te letten. Van debat was totaal geen sprake. De week erna waren we natuurlijk de risee van Nederland. Zouden we zelf niet net zo gereageerd hebben als het bij onze vrienden van, noem eens wat, de VVD of PvdA, zo grandioos mis was gegaan?.

Vervolgens werd op een onnavolgbare wijze de lijst samengesteld voor de Tweede Kamerverkiezingen. Alles en iedereen, die de afgelopen jaren maar enigszins het lef had gehad om slechts een beetje tegen-

draads te zijn, of zich op andere wijze te profileren, werd simpelweg geëlimineerd. Hoe bestaat het? Waarom verdwenen ineens Jack, Ad, en Kathleen en waarom moesten ineens ook zeer ervaren en goede mensen als Henk-Jan Ormel (door de ingewijden toch gezien als één van de weinigen in de Tweede Kamer, die iets van de farmaceutische en biotechsector afweet) en Pieter Omtzigt, samen met vele anderen, het veld ruimen. Het leek wel of vernieuwen een doel op zich was geworden.

Over de campagne zal ik het niet hebben, ik heb het CDA niet gezien.

Lang heb ik gepiekerd om dit jaar geen CDA te stemmen (ben nog wel steeds lid), maar richting de ChristenUnie uit te wijken. Uiteindelijk heb ik het nest niet verlaten. Ik heb echter met volle overtuiging op Pieter Omtzigt gestemd, niet alleen omdat ik het een kundige vent vind, maar ook om de bestuurders binnen het CDA een signaal te geven. En dat hebben velen met mij gedaan, gelukkig. De vraag is alleen of dit signaal is aangekomen.

Vanuit het CDA Halderberge is een brief richting het landelijk bestuur gegaan. Hopelijk wordt er met deze brief en de ongetwijfeld vele andere brieven iets gedaan. Eén ding moet duidelijk zijn: geef het CDA terug aan zijn basis. Binnen no time is de partij zelfs voor mij (ik heb 31 jaar actief meegedraaid binnen de club) geworden tot een afstandelijk gebeuren, waarin een klein groepje mensen de zaak aan het regelen is, maar eigenlijk daarvoor de capaciteit niet heeft. Ik hoop van harte dat er op korte termijn wijsheid boven komt drijven, waarmee het CDA weer serieus wordt genomen.

Kees Groen.

C D A

De gemeente als regisseur

Onder het geweld van de crisis, bezuinigingen en andere zaken is er sprake van een andere ontwikkeling die minder aandacht krijgt maar wel heel veel gaat betekenen voor hoe zaken georganiseerd en aangestuurd gaan worden in onze gemeente. Het is een ontwikkeling die al een paar jaar aan de gang is en beetje bij beetje uitgevoerd wordt zonder dat we het echt door hebben. Dus is het goed er eens aandacht aan te besteden.

De ontwikkeling waar ik het over heb betreft het buiten de deur zetten van uitvoeringstaken.

Dit kan op vele manieren gebeuren maar komt er kort gezegd op neer, dat bepaalde taken, die eerder uitgevoerd werden door onze eigen ambtenaren nu door een externe partij gedaan worden. De gemeente(raad) is geen direct leidinggevende meer maar een opdrachtgever zoals wij een schilder inhuren om het huis te laten schilderen.

In Halderberge zijn er diverse taken uitbesteed via een gemeenschappelijke regeling (samenwerkingsverband van gemeenten) of een zelfstandige organisatie. Zo zijn we in 2010 getreden tot de regionale belastingsamenwerking waarbij dus de belastinginning en ongeveer 6 FTE zijn overgedragen naar de gemeenschappelijke regeling. Afgelopen oktober is het voorstel "gezamenlijke werkorganisatie Werk & Inkomen" in de raad behandeld. Het doel is het gehele proces rond de WBB en ongeveer 19 fte onder te brengen in een zelfstandige organisatie.

Kortom door deze ontwikkelingen wordt het gemeentehuis een stuk leger en zullen we op afstand moeten gaan sturen en kaders stellen. Dat heeft zo zijn voor- en nadelen.

Er zijn diverse redenen om gebruik te maken van het buiten de deur zetten van activiteiten.

Ten eerste is er natuurlijk het schaalvoordeel. Nu zitten in iedere gemeente ambtenaren hetzelfde werk te doen. Als je dat samenvoegt kun je met minder mensen hetzelfde werk doen. Met het schaalvoordeel kun je kosten omlaag brengen. Iets wat gezien de bezuinigingen natuurlijk zeer belangrijk is. Daarnaast kun je ook betere producten en diensten leveren aan de burger. Doordat de omvang groter is, kun je specialistische kennis aantrekken en gemakkelijker kennis delen dan alle (kleine) gemeenten afzonderlijk. Dit is gezien de vergrijzing onder het ambtenarenapparaat een probleem, dat over een paar jaar zeer actueel zal zijn. Naast de vergrijzing spelen ook andere trends zoals de decentralisatie van de taken door Rijksoverheid naar de gemeenten een rol. Het samenwerken in de regio biedt de mo-

gelijkheid om ook in te toekomst een betaalbare, kwalitatieve goede dienstverlening aan te bieden.

Er zijn natuurlijk ook nadelen. Hoewel de raad altijd wordt beloofd dat ze haar rol kan

nemen en nog invloed heeft op het beleid gaat er wel degelijk iets veranderen. Ten eerste wordt er een extra schakel in de aansturing toegevoegd. Vaak kent het nieuwe orgaan een eigen directie met daarboven een dagelijks en algemeen bestuur waar de gemeenten d.m.v. een collegelid in vertegenwoordigd zijn. Er komt dus meer afstand tussen de raad en de uitvoering. Ook kun je er niet zonder meer aan voorbijgaan, dat je ook met andere gemeenten te maken hebt. Je kunt een eigen couleur locale aanbrengen, maar de vrijheid is beperkt, omdat de uiteindelijke keuzes wel moeten werken in het systeem, waar ook de andere gemeenten mee werken. Tevens moet je voorkomen dat de relatie tussen de gemeente en burger vervreemd en het niet leidt tot een toename van de bureaucratie.

Als CDA zijn we in principe voorstander van samenwerken in de regio en deze ontwikkeling.

Wij vinden dat dit op termijn een meer kwalitatieve, efficiënte en effectieve dienstverlening kan opleveren, die tevens toekomstbestendig is. Er is echter nog wel een uitdaging in het vinden van de juiste (regisseurs) rol door de ambtenaren, college en de raad. We staan op behoorlijke afstand en kunnen niet zo maar even aan de knoppen gaan draaien. Dit hoeft geen negatieve ontwikkeling te zijn, omdat het 'eventjes zaken regelen' zonder een business case aan banden worden gelegd. Ook het borgen van de kwaliteit van dienstverlening naar de burger toe en aan het aansturen van externe partij daarop zal in het begin nog de nodige discussies in raad opleveren, waarbij er een nieuwe modus van werken gevonden zal moeten worden.

Roeland van Woerkom

Hoe groen willen we zijn in Halderberge.

In de raadsvergadering van 15 oktober 2012 wordt de raad gevraagd de groenvisie vast te stellen voor de gemeente Halderberge. Bij het schrijven van dit stuk heeft de discussie in de raadscommissie plaatsgevonden. Het is bij mij nog niet helder wat er tijdens de raad zal worden besloten. Gemakshalve ga ik ervan uit dat de raad achter het voorstel gaat staan. Namens het CDA heb ik een motie opgesteld, die we als fractie met de coalitiepartners gaan inbrengen.

Naar aanleiding van de door het CDA ingediende motie op 4 november 2010 is het college gekomen met een groenbeleidsvisie voor het openbaar groen binnen de bebouwde kom.

Een beleidsvisie die na twee jaar eindelijk is aangeboden aan de raad. Zoals ik het lees meer een beheersvisie dan een groenvisie voor de gehele gemeente Halderberge. In de visie wordt alleen ingegaan op het openbaar groen, dat eigendom is van de gemeente gelegen binnen de vijf afzonderlijke kernen. Wat mij betreft een gemiste kans voor zowel het ambtelijk apparaat, het college, de raad maar ook voor onze burgers van de gemeente Halderberge. De mensen waar voor we het tenslotte voor doen.

Een van de punten die ik nu erg mis is, hoe we in de toekomst denken om te gaan met de bouwgronden, die eigendom zijn van de gemeente Halderberge. Hierbij denk ik aan de percelen van Zwijgers aan de Bornhemweg, Lob C in wijk Albano, oude sportvelden van Victoria, locatie Vossenbergh, scholen de Reuzelaar en de Lindelommer te Hoeven, Oud-Gatel Noord, scholen in Oud-Gastel, boerderij aan de Bovendonksestraat te Hoeven, locatie Bus in Stampersgat. Als ik het inschat een oppervlakte van ca 150.000 tot 200.000 m². Deze gronden hebben we in het verleden aangekocht om te kunnen bouwen. Door de huidige financiële recessie, de bevolkingskrimp en het beleid van de Provincie staat het aantal te bouwen huizen voor de komende jaren sterk onder druk. Het college denkt nu de kosten te reduceren door gronden te verkopen en de dure bouwgronden vervroegd af te schrijven en hiervoor de bestemmingsreserves in te zetten.

Ik ben van mening dat we juist voor bovengenoemde bouwgronden moeten zoeken naar alternatieven. Wederom verkopen voor landbouwgrond is een kostbare aangelegenheid.

Gronden die in de begroting voor € 60,- per m² en meer op de boek staan, moeten worden afgewaardeerd tot € 8,-. Dit veroorzaakt een enorm verlies. Daarom moeten we zoeken naar oplossingen, die

financieel verantwoord zijn, maar ook ruimtelijk een meerwaarde opleveren.

Tijdens de commissievergadering van 26 september heb ik de suggestie aangedragen om ruimere bouw kavels aan te bieden voor een lagere prijs. Hierbij heb ik onderstaand voorbeeld aangedragen:

- a. verkoop van een bouw kavel van 250 m² voor een bedrag van € 60.000 (250m² x € 240)
- b. verkoop van een bouw kavel van 400 m² voor een bedrag van € 72.000 (400m² x € 180)
- c. verkoop van een bouw kavel van 600 m² voor een bedrag van € 90.000 (600m² x € 150)

Deze constructie zou je zelfs nog verder kunnen doortrekken, zodat er nog grotere percelen worden verkocht. Dit heeft als voordeel dat er meer gronden worden verkocht voor een redelijke prijs, en dat de wijken aantrekkelijker worden. In verhouding veel meer groen en ruimer van opzet. Dit zal tevens betekenen dat de belangstelling voor de percelen zal toenemen en dat het een aantrekkelijke werking heeft voor mensen buiten de gemeente Halderberge.

Door tevens de waterschappen te laten aanhaken, door het aanleggen van natuurlijke waterbergingen, kunnen op relatief voordelige wijze een aantal waterproblemen worden opgelost, of worden voorkomen.

Dit voorstel zou naar mijn mening prima passen op de bouw kavels die gelegen zijn in de kernen of daar direct aan grenzend. Voor de percelen van Zwijgers te Oudenbosch, Bovenstraat te Hoeven en een gedeelte van Lob C in Oudenbosch ben ik van mening dat er hiervoor een andere oplossing tot de mogelijkheid behoort. Door toe te staan dat hier landgoederen kunnen ontwikkelen met zeer ruime percelen, kan dit interessant worden voor een bepaalde doelgroep. Door hieraan de eis te stellen dat een groene inpassing een eis is en dat recreatief gebruik moet worden toegestaan levert dit zeker een meerwaarde op voor onze gemeente. Bij recreatief gebruik denk ik dan aan een fiets- of wandelpad die opengesteld wordt. Indien we voor deze laatste suggestie de provincie aan onze zijde zouden krijgen, kan dit extra wooncontingenten opleveren. Wat mij betreft zou deze constructie ook kunnen worden toegepast op de gronden aan de Bosschendijk, de zogenaamde Dirvengronden.

Even een geheel ander punt wat momenteel speelt en waarover ik door burgers wordt aangesproken. De gemeente is momenteel bezig om zoveel mogelijk restgronden te verkopen.

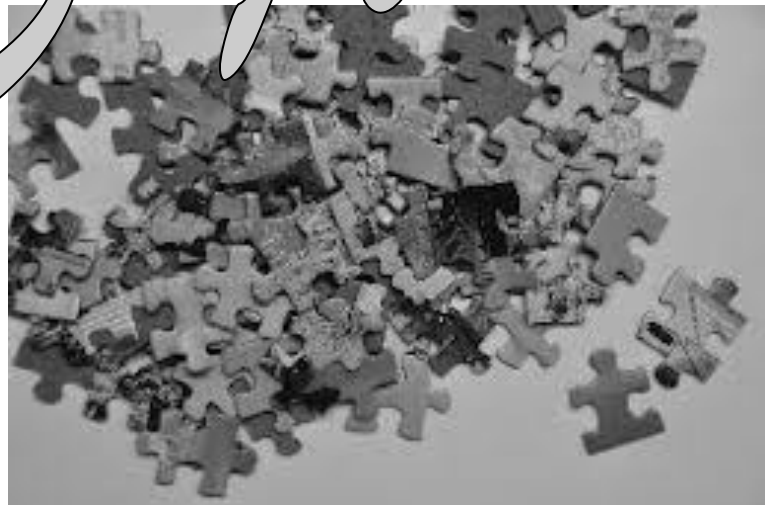
Dit met het doel, dat er door de gemeente minder plantsoen behoeft te worden onderhouden en dat de verkoop de benodigde financiële middelen oplevert. Het betreft vaak stukjes grond, die liggen tussen bestaande wegen en tuinen van particuliere. Vaak zijn deze gronden al in gebruik van particulieren en zelfs illegaal bebouwd. Ik ken situaties, waar zelfs hele schuurtjes en hekwerken zijn geplaatst op deze gronden. Gronden die eigendom zijn van de gemeente. Door verkoop van deze gronden is dit nog niet gelegaliseerd, maar wat constateer ik nu. Doordat alle bestemmingsplannen worden herzien en opnieuw worden vastgesteld, worden deze strookjes grond toegevoegd aan de bouwblokken met de bestemming dat er op mag worden gebouwd. Hierdoor wordt de illegale status gelegaliseerd. In sommige gevallen kan dit een oplossing zijn, maar dit is niet overal het geval. Zo ken ik situaties dat een schutting die tegen de stoepwand van een vrij drukke ontslui-

tingsweg wordt gelegaliseerd. Een harde overgang van verharding naar een hekwerk. Naar mijn mening een situatie die ongewenst is. Verstening van formaat, die je niet meer krijgt hersteld. Ook niet in tijden dat het financieel beter zal gaan.

Als laatste wil ik kwijt dat in financiële moeilijke tijden vaak goede ideeën, ontwikkelingen en visies worden losgelaten en dat alleen het echt noodzakelijke wordt gedaan. Ik ben van mening, dat dit averechts werkt. We moeten op een andere manier gaan werken, maar zeker positieve ontwikkelingen niet blokkeren. Door deze crises zijn we genoodzaakt om meer samen te gaan werken. Ik van er van overtuigd dat dit zeker tot een kwaliteitsverbetering gaat leiden en in de toekomst een effectievere en efficiëntere organisatie ontstaat.

Ik wens jullie allen een kleurige herfstvakantie.

Ad van Tetering

CDA
HALDERBERGE

Astrid Kleuskens
Voorzitter
Tel:0165-394887

Gied van Lier
Secretaris/
tel: 0165-502933

Ivo Pertijs
Bestuurslid
tel: 06-55320099

Kees Rommens
Bestuurslid
tel:0165-323840

C

D

A

Normen en waarden

Bij de landelijke verkiezingen had het CDA geen duidelijke profiel!

Waarom is toen niet gekozen voor het eerder gehanteerde motto normen en waarden?

Gezien de vele publicaties in de pers was dit motto toen actueel en nu nog steeds of nog steeds meer!

De burger weet toch nog amper wat het met bestuurlijk Nederland aan moet.

Onderstaand enkele voorbeelden.

-de problematiek rond de woningbouwcorporaties.

- ◆ staats secretaris van justitie en veiligheid die op basis van populisme uitspraken doet over inbrekers en mijn inziens daarmee normen en waarden geweld aan doet.
- ◆ benoeming van een top ambtenaar door justitie en veiligheid op een cruciale functie zonder screening, terwijl op veel lager nivo sollicitanten gescreend worden, maar ja het was een voor aanstaand lid van de partij van de minister en dan is dit niet nodig
- ◆ lid GS Noord Holland die vervolgd wordt voor omkoping, valsheid in geschrifte en witwassen.

Wat speelt er plaatselijk niet allemaal?

publicaties rond het op non actief zetten van de gemeentesecretaris, het geheimzinnige gedoe hierom heen.

uit de publicatie blijkt geen behoorlijk dossieropbouw voor de besluitvorming.

de burgemeester die het functioneringsgesprek heeft met de secretaris, dat volgens de berichten zeer positief is, en 7 dagen later van de zelfde burgemeester moet horen dat het college heeft besloten hem te schorsen.

Waar is in deze kwestie de bestuurlijk verantwoordelijke wethouder met in zijn ta-

ken pakket personeel en organisatie?

Dit leidt mijn inziens tot beschadiging van de positie en statuur van burgemeester het geen voor de gemeente geen goede zaak is, De burgemeester staat boven de partijen en als hij geen verantwoordelijk portefeuillehouder is niet met deze taak belast te worden door de wethouders.

een openbare raadsvergadering waarin een en ander van een ander zijde belicht zou worden wordt na enige minuten geschorst vanwege integriteitsproblematiek van een fractievoorzitter.

In de pers is dan te lezen dat de gemeente secretaris een indrukwekkend verhaal heeft gehouden. Vanuit de gemeenteraad wordt gereageerd dat dit moet bezinken en het een zorgvuldige en evenwichtige benadering vereist.

Op grond van normen en waarden had dit van begin af aan moeten gebeuren.

Ook lezen we dat de CDA raadsfractie een sleutel rol heeft bij het opheffen van de geheimhouding .In de CDA steunfractie is door de fractievoorzitter meerdere keren aangegeven dat besluit vorming open en transparant dient te zijn met als uitgangspunt normen en waarden. Voor het CDA ligt hier een mooie en verantwoordelijke taak om te zorgen dat het gemeentebestuur van Halderberge duidelijkheid geeft richting haar burgers in deze kwestie .

Een mooie start voor de gemeenteraadsverkiezingen over een goed jaar.

Piet Rossou

